

Projekt

Ustawa o opłatach dla odwiedzających

Rozdział 1. Cel i zakres

Sekcja 1-1. Cel

(1) Celem ustawy jest przyczynienie się do finansowania dóbr publicznych związanych z turystyką poprzez opłatę dla odwiedzających w formie opłaty.

(2) Dobra publiczne związane z turystyką, które mogą być finansowane z opłaty dla odwiedzających, to usługi, środowisko naturalne i kulturalne, infrastruktura, budynki i inne zasoby, w przypadku których zużycie lub zapotrzebowanie znacznie wzrasta wraz z liczbą odwiedzających.

(3) Dobra publiczne związane z turystyką, które mogą być finansowane z opłaty dla odwiedzających w Longyearbyen, to infrastruktura publiczna i usługi publiczne, które stanowią warunek wstępny działalności turystycznej w Longyearbyen, oraz inne usługi dla branży turystycznej.

Sekcja 1-2 Zastosowanie ustawy do Svalbardu

Przepisy sekcji 1-1 akapity pierwszy i trzeci, sekcji 2-3 do 2-10 i sekcji 4-1 ustawy stosuje się również do Longyearbyen. Król może wydać przepisy dotyczące dostosowań, które są niezbędne z uwagi na warunki lokalne, por. sekcja 3-1.

Rozdział 2. Opłata za zakwaterowanie

Sekcja 2-1 Uprawnienie do ustanowienia miejskiej opłaty za zakwaterowanie dla turystów

(1) Gmina, reprezentowana przez radę gminy, może ustalić opłatę dla odwiedzających w celu realizacji celu określonego w sekcji 1-1.

(2) Opłata ma zastosowanie do całej gminy.

(3) Gmina, reprezentowana przez radę gminy, może wydać rozporządzenia określające, w których miesiącach roku ma zastosowanie opłata za zakwaterowanie.

(4) Opłata dotyczy wynajmu pokoi, mieszkań, domków, domów, gruntów itp. w hotelach, na statkach hotelowych, kempingach, kempingach dla przyczep, schroniskach, przystaniach dla łodzi rekreacyjnych i innych obiektach noclegowych, w tym wynajmu prywatnego innego niż w celach komercyjnych, w których klient ma dostęp do obiektów noclegowych między północą a 6:00 rano i przez okres krótszy niż 30 kolejnych dni.

(5) Obowiązek uiszczenia opłaty powstaje z chwilą rozpoczęcia noclegu.

(6) Opłatę określa się w dokumentacji sprzedaży usługi, z którą jest ona powiązana.

Sekcja 2-2 Plan wykorzystania przychodów uzyskanych z opłaty za zakwaterowanie

(1) Gmina przygotowuje plan wykorzystania przychodów uzyskanych z opłaty zgodnie z celem określonym w sekcji 1-1.

(2) Gmina dopilnowuje, aby przedsiębiorstwa, których to dotyczy, mogły wnieść wkład do planu.

Sekcja 2-3 Zwolnienia z opłaty za zakwaterowanie

(1) Nie pobiera się opłaty za zakwaterowanie na statkach pasażerskich w tranzycie lub inne podobne usługi zakwaterowania.

(2) Ministerstwo może przewidzieć inne zwolnienia z opłaty w drodze rozporządzeń.

Sekcja 2-4 Podstawa obliczania

(1) Gminna opłata za zakwaterowanie jest obliczana jako procentowa dopłata w wysokości 3 % opłaty uiszczonej za zakwaterowanie, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej.

(2) W przypadku Longyearbyen opłata dla odwiedzających może być ustalona jako stała kwota.

Sekcja 2-5 Opłata

(1) Każdy, kto odpłatnie sprzedaje usługę, od której obliczana jest opłata, pobiera od klienta opłatę i uiszcza ją na rzecz gminy, w której znajduje się miejsce zakwaterowania.

(2) Jeżeli usługodawca, który nie jest zarejestrowany w rejestrze podatku od wartości dodanej, korzysta z usług innej strony w celu ułatwienia świadczenia usługi i pobrania płatności w jego imieniu, pośrednik ponosi odpowiedzialność w stosunku do gminy.

(3) Przedsiębiorcy, którzy są zarejestrowani w rejestrze podatku od wartości dodanej, obliczają i uiszczają opłatę za te same okresy i z tymi samymi terminami płatności, które mają zastosowanie do deklaracji podatkowej dla podatku od wartości dodanej.

(4) Przedsiębiorcy, którzy nie są zarejestrowani w rejestrze podatku od towarów i usług, obliczają i uiszczają opłatę za zakwaterowanie za jeden rok kalendarzowy. Termin płatności upływa 10 marca następnego roku.

(5) Ustęp czwarty stosuje się odpowiednio do usługodawców, którzy wynajmują lokale mieszkalne, dodatkowe lokale mieszkalne lub domy wakacyjne w celach innych niż komercyjne.

(6) Ministerstwo może określić w rozporządzeniach bardziej szczegółowe przepisy dotyczące takiej odpowiedzialności zgodnie z ustępem drugim.

Sekcja 2-6 Uprawnienia do pobierania opłat

Gmina jest organem odpowiedzialnym za pobór opłat.

Sekcja 2-7 Obowiązek ujawnienia informacji i wyjątki od obowiązku zachowania poufności

(1) Osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty przekazuje gminie, na jej wniosek, informacje niezbędne do kontroli podstawy obliczenia, poboru i uiszczenia opłaty. Gmina może wyznaczyć termin ujawnienia informacji zgodnie ze zdaniem pierwszym. Termin ten nie może być krótszy niż cztery tygodnie.

(2) Obowiązek zachowania poufności przez organy podatkowe zgodnie z sekcją 3-1 ust. 1 ustawy o administracji podatkowej nie uniemożliwia gminie otrzymywania informacji od organów podatkowych w celu wykorzystania ich w pracy związanej z poborem i kontrolą opłaty od odwiedzających:

- a) którzy podatnicy uzyskali dochody z usług noclegowych na terenie gminy
- b) kwoty dochodu z takich usług zgłoszonej przez podatnika i spółkę pośredniczącą, z której korzysta podatnik
- c) adresu każdej z wynajmowanych jednostek podatnika.

Sekcja 2-8 Grzywna przymusowa

(1) Jeżeli osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty nie wypełni swoich obowiązków zgodnie z sekcją 2-5 lub sekcją 2-7 akapit pierwszy, gmina może nałożyć na osobę zobowiązaną do uiszczenia opłaty dzienną grzywnę przymusową. Wysokość grzywny przymusowej nie może być wyższa niż pięciokrotność dziennej opłaty sądowej.

(2) Gmina może wydać przepisy dotyczące wysokości i określania grzywien przymusowych.

Sekcja 2-9 Odwołanie i odroczenie płatności

(1) Indywidualne decyzje dotyczące opłaty za zakwaterowanie można zaskarżyć zgodnie z przepisami ustawy o administracji publicznej.

(2) Opłatę za zakwaterowanie uiszcza się w terminie i w wysokości określonej w decyzji, nawet jeżeli od decyzji wniesiono odwołanie lub wniesiono środek prawny od tej decyzji.

(3) W szczególnych okolicznościach gmina może przyznać odroczenie płatności.

Sekcja 2-10 Zaległe opłaty i odsetki od zaległych płatności

(1) Zaległa opłata za zakwaterowanie stanowi podstawę do egzekucji należnej kwoty.

(2) W przypadku opóźnionego uiszczenia opłaty na rzecz gminy osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty uiszcza odsetki zgodnie z ustawą o odsetkach od zaległych płatności.

Sekcja 2-11 Ogłoszenie

(1) Gmina bez zbędnej zwłoki powiadamia ministerstwo o decyzji rady gminy o wydaniu rozporządzenia w sprawie opłaty za zakwaterowanie zgodnie z sekcją 2-1.

(2) Ministerstwo może określić w rozporządzeniach bardziej szczegółowe zasady dotyczące ogłaszania i wejścia w życie opłaty.

Rozdział 3. Opłata dla odwiedzających Longyearbyen

Sekcja 3-1 Opłata dla odwiedzających Longyearbyen

(1) Król wydaje przepisy dotyczące opłaty dla odwiedzających Longyearbyen. Opłatę dla zwiedzających uiszcza się jako opłatę za zapewnienie zakwaterowania w Longyearbyen oraz jako opłatę za każdego pasażera, który wysiada z konwencjonalnych statków wycieczkowych i ekspedycyjnych statków wycieczkowych w Longyearbyen lub wchodzi na ich pokład.

(2) Opłata turystyczna jest przeznaczona na finansowanie infrastruktury publicznej i usług publicznych, które stanowią warunek wstępny prowadzenia działalności turystycznej w Longyearbyen oraz innych usług dla branży turystycznej.

Rozdział 4. Przepisy końcowe

Sekcja 4-1 Wejście w życie

(1) Ustawa wchodzi w życie z dniem określonym przez Króla. Król może wprowadzać w życie poszczególne przepisy w różnym czasie.

(2) Ministerstwo może w drodze rozporządzeń wydać przepisy przejściowe dotyczące wejścia w życie.

(3) Do czasu wejścia w życie zmiany sekcji 4-2 sekcji 2-14 ustawy o egzekwowaniu przepisów gmina może pobierać opłatę od odwiedzających zgodnie z przepisami regulującymi pobieranie podatków.

Sekcja 4-2 Zmiany w ustawie o egzekwowaniu przepisów

Od dnia określonego przez króla wprowadza się następujące zmiany do ustawy nr 86 z dnia 26 czerwca 1992 r. o egzekwowaniu przepisów: W sekcji 2-14 dodaje się następujący akapit:

f. Opłata dla odwiedzających i grzywna przymusowa zgodnie z ustawą o opłacie dla odwiedzających